

Formy, metody i sposoby pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami uczenia się w zakresie przedmiotu historia, wiedza o społeczeństwie.

Dostosowywanie wymagań to zastosowanie takich kryteriów, które uwzględniają możliwości i ograniczenia, a więc dysfunkcje oraz mocne strony rozwoju i funkcjonowania, biorąc pod uwagę indywidualne możliwości ucznia.

Obszary dostosowania obejmują:

- warunki procesu edukacyjnego tj. zasady, metody, formy, środki dydaktyczne
- warunki sprawdzania poziomu wiedzy i umiejętności (metody i formy sprawdzania i kryteria oceniania, ze szczególnym uwzględnieniem wskazań zawartych w opiniach, orzeczeniu PPP oraz w IPET, zaleceniach zespołu nauczycieli uczących oraz wniosków wynikających z wielospecjalistycznej oceny funkcjonowania ucznia),

Dostosowanie wymagań dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych polega na:

- zindywidualizowaniu systemu wymagań i oceniania,
- zindywidualizowaniu metod i form nauczania poprzez:

Metody i formy pracy:

Indywidualizacja procesu nauczania, wzmocnienia pozytywne, dodatkowe wyjaśnienia, terminy zaliczeń, nie stosować, zminimalizować wystąpienia publiczne, odpowiedzi na forum klasy, angażować do zadań dodatkowych, projektowych, konkursowych, semestralnych. Wymagania programowe są dostosowane do ich potrzeb i możliwości.

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych

- zmniejszanie ilości, stopnia trudności i obszerności zadań,
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie,
- wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie tekstu,
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego,
- formułowanie pytań w formie zdań o prostej konstrukcji powołujących się na ilustrujące przykłady,
- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień,
- należy zezwolić na dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach,
- potrzeba większej ilości czasu i powtórzeń na opanowanie materiału,

W procesie dydaktycznym czuwanie nad prawidłowym rozumieniem poleceń pisemnych i treści czytanych przez ucznia.

- odpytywanie częściej ale z mniejszej partii materiału,
- uczenie teorii w powiązaniu z praktyką, bazowanie na konkretach,
- podczas pracy na zajęciach należy kontrolować stopień koncentracji uwagi oraz poziom zainteresowania omawianymi zagadnieniami,
- w trakcie podawania nowego materiału stosowanie techniki powtórzeń, powtarzanie ważniejszych kwestii w uproszczony sposób,
- sprawdzanie czy uczeń rozumie polecenia, obserwowanie czy słucha, zadawanie krótkich pytań naprowadzająco – sprawdzających,

- w procesie dydaktycznym czuwanie nad prawidłowym rozumieniem poleceń pisemnych i treści czytanych przez ucznia,
- w pracy z uczniem bazowanie na jego mocnych stronach,
- w sytuacjach odbieranych przez ucznia jako trudne wspieranie go w pokonywaniu trudności, mobilizowanie do wysiłku i pracy, dowartościowywanie, podnoszenie wiary we własne możliwości,
- doskonalenie umiejętności ucznia w zakresie technik zapamiętywania, w celu uatrakcyjnienia tego procesu należy prezentować i powtarzać wiedzę w różnych kontekstach, formach oraz z wykorzystaniem różnych środków dydaktycznych,
- podczas oceniania brać pod uwagę wkład pracy ucznia, zaangażowanie, samodzielność w wykonywanych działaniach oraz poziom umiejętności,
- udzielanie uczniowi pomocy w samodzielnym planowaniu swojego rozwoju,
- motywowanie ucznia do dalszych postępów w nauce i zachowaniu,
- kształtowanie motywacji do uczenia się,
- zwiększanie możliwości ucznia w poznawaniu samego siebie i otoczenia,
- stwarzanie kreatywnych warunków uczenia się.

W pracy z uczniem konieczne jest zmniejszenie wymagań dydaktycznych oraz wzbogacanie informacji zdobytych na lekcji o wiedzę przydatną w życiu społecznym. Dokonywanie analizy, klasyfikowanie rzeczy i zjawisk jest dla ucznia zadaniem trudnym. Uczeń wymaga więcej powtórzeń wzbogaconych materiałem pogładowym. Potrzebuje częstego wzmacniania poprzez zachętę, pochwałę oraz odpowiedniego rozłożenia w czasie materiału nauczania. Metody oparte na działalności praktycznej (np. udział w wycieczkach, lekcjach muzealnych), metody oglądowe – oparte na obserwacji, pomiarze i pokazie (np.: tablice, filmy, plansze), metody oparte na słowie (opowiadanie, opis, dyskusje, praca z książką i inne), metody aktywizujące (np.: burza mózgów). Należy unikać wyręczania, motywować, wspierać w trudnościach i barierach. Należy kłaść nacisk na kształtowanie umiejętności radzenia sobie w różnych sytuacjach społecznych, rozwijanie umiejętności dokonywania wyboru i budzenie poczucia odpowiedzialności za własne decyzje. Materiał nauczania należy dostosować do poziomu rozwoju i zainteresowań, bazowanie na mocnych stronach pracę należy oprzeć na treściach mu znanych. Pracę poznawczą ukierunkować tak, aby dostrzegał cechy zasadnicze, a pomijał szczegóły. Unikać nadmiaru bodźców, często powtarzać i utrzymywać zdobyte wiadomości.